

Öğretim Üyelerinin Türk Sporunun Güncel Sorunları ve Çözüm Önerileri Üzerine Görüşleri: Fenomenolojik Bir Çözümleme

Ebru Araç Ilgar^{1,} & Bekir Barış Cihan²*

Özet: Bu araştırma spor bilimleri fakülteleri ile beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğretim üyelerinin görüşlerine göre, Türk sporundaki güncel sorunlar ve bu sorunlara yönelik muhtemel çözüm önerilerinin belirlenmesi amacı ile yapılmıştır. Araştırmada nitel araştırma yaklaşımlarından biri olan fenomenolojik desen kullanılmıştır. Çalışma grubunu spor bilimleri fakültelerinde görevli 5 öğretim üyesi ile beden eğitimi ve spor yüksekokullarında görevli 5 öğretim üyesi oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama amacıyla açık uçlu sorulardan oluşan yarı-yapılandırılmış bir görüşme formu kullanılmıştır. Araştırma verilerinin analizinde ‘parantezleme’, ‘fenomenolojik redüksiyon’, ‘imgesel çeşitleme’ ve ‘anlam ve özlerin sentezlenmesi’ olarak isimlendirilen dört farklı süreç izlenmiştir. Elde edilen bulgulara göre Türk sporunda sorunlar ve çözüm önerileri; devlet politikası ile ilgili problemler, yönetici problemleri, tesis problemleri, antrenör problemleri, akademik problemler ve bunların çözüm önerileri olmak üzere beş kategoride toplanmıştır. Paydaş kurumlar arası iletişim yetersizliği, spor tesisleri yapımındaki plansızlık ve mevcut tesislerin bakım ve onarımlarındaki yetersizlikler, kulüp yöneticilerinin niteliksel olarak yeterli görülmemesi, antrenörlerin alan bilgisinin günümüz ihtiyaçlarını karşılayamaması katılımcılar tarafından Türk sporunun problemleri olarak belirtilmiştir. Bu problemlere çözüm önerileri olarak ise; spor kulüplerinde, kulübün işleyişini kontrol, raporlama, strateji ve kalite planlamaları görevlerini yerine getirecek spor yöneticiliği mezunlarının istihdam edilmesi, tesis yapımı planlanırken bölgenin nüfusu, okul- öğrenci- kulüp ve sporcu sayısı, iklim şartları, ulaşım imkânları, mevcut tesislerin istatistik bilgileri etüt edilerek projeler oluşturulması, Akademisyenler ile spor yöneticileri arasındaki bağın güçlendirilmesi şeklindedir. Milli Eğitim Bakanlığı, Yüksek Öğretim Kurumu ve Gençlik Spor Bakanlığının işbirliği içerisinde spor politikasını gözden geçirmesinin ve değişim gerekliliğinin Türk sporunun gelişimi açısından önemi üzerinde durulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Türk sporu, sorunlar, fenomenoloji

DOI: 10.29329/mjer.2019.185.34

Views of Faculty Members about Turkish Sports' Current Problems and Their Suggested Solutions: A Phenomenological Analysis

Abstract: This study was conducted with the aim of determining the views of faculty members of sports science faculties and schools of physical education and sports about current problems of Turkish sports and proposals of possible solutions. In the study, the phenomenological pattern, which is one of the qualitative research approaches, was used. The work group consisted of 10 faculty members, 5 of which were members of sports

¹ **Ebru Araç Ilgar**, Dr. Öğretim Üyesi, Beden Eğitimi ve Spor Anabilimdalı, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Yozgat Bozok Üniversitesi, Yozgat, Türkiye, ORCID: 0000-0002-0442-1158

İrtibat Yazarı: ebruarac@hotmail.com

² **Bekir Barış Cihan**, Dr., Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Yozgat Bozok Üniversitesi, ORCID: 0000-0002-3107-3849

science faculties, and the other 5 were members of schools of physical education and sports. A semi-structured interview form, which comprised of open ended questions, was employed for data collection in the study. During the analysis of collected data, 4 different processes were utilized, whose names are “bracketing”, “phenomenological reduction”, “imaginary diversification” and “synthesis of meaning and essence”. According to the findings, Turkish sports’ problems and their suggested solutions were gathered in 5 categories such as problems related to state policy, administrator problems, facility problems, trainer problems and academic problems. The participants indicated the problems of Turkish sports as: lack of adequate communication between stakeholder entities, lack of planning sports facility constructions and shortcomings in repairing existing facilities, lack of qualified club managers, inability of trainers’ know-how to meet current needs. The proposed solutions to these problems by the faculty members were; employment of sports management graduates, who will perform duties in a club such as control and reporting of operations and strategic and quality planning; careful consideration of a region’s population and the numbers of schools, students, clubs and athletes in that region, climate, transportation and statistical data from existing facilities while planning a sports facility construction; strengthening the communication between academicians and sports managers. It was emphasized that The Ministry of National Education, The Council of Higher Education and The Ministry of Youth and Sports should review the sports policies in coordination, and the impact of the necessity to change on the development of Turkish sports.

Keywords: Turkish sports, problems, phenomenology

GİRİŞ

Spor her sosyal olgunun kültür, zaman ve toplumsal hayat karşısında değişmesi gibi günümüze kadar büyük oranda değişmiş ve başkalaşmıştır (Özen, Koçak, Boran, Sunay & Gedikli, 2012). İlk yıllarda koşma, tırmanma, doğa ile mücadele etme gereksinimleri ile insan hayatına girmişken, sporun son yıllarda zihinsel, sosyal ve daha birçok alanda gelişime katkı sağladığı düşünülmektedir. Hatta günümüzde spor pek çok amaca hitap edebilen bir fenomen olarak karşımıza çıkmaktadır. Teknolojik kolaylıkların yaşamımıza kattığı hareketsizliğe karşı spor sağlıklı kalabilmenin de bir yolu olarak görülmektedir. Spor büyük maddi gelirler sağlayan görkemli organizasyonlar ile küresel dünyada milli prestij sağlama yolu olarak kullanılmaktadır (Görücü, 2006).

Sporun yönetimi ise; genel yönetimin ilke, yöntem ve kurallarının spor alanında uygulanarak, spora ilişkin politika üretmek, planlanan hedeflerin gerçekleşmesine yönelik faaliyetlerin bilimsel bir biçimde yürütülmesini sağlamak ve bu yolları genel ilkelere dönüştürmekle ilgilidir. İnsanların kişisel ve fiziki gelişimi ile ülkelerin tanıtımında önemli bir yeri olan sporun yaygınlaştırılması ve hedeflenen başarıların kazanılması sporun yönetilme başarısına bağlıdır (Sunay, 2009). Ülkemizde spor yönetim teşkilatının nasıl olacağı hususundaki sorunlar uzun yıllar devam etmiş, Türk sporundaki bu sorunları çözmek amacıyla çeşitli arayışlar her zaman gündemde olmuştur (Özen vd., 2012).

Sporun insanlar için bu kadar popüler hale gelmesi ve ulaştığı çok boyutlu, kitleleri peşinden sürükleyen yapısı, şüphesiz birtakım problemleri de beraberinde getirmiştir. Türkiye’de spor yönetiminin başlıca problemleri konularından biri spor kulüpleridir (Tonga, 2015). Spor kulüplerindeki ekonomik sıkıntılar, sporcu yetenek seçimi ve yetiştirme çalışmalarının yetersizliği, amatör spor dallarında sporcuların yaşadığı gelecek kaygısı Türk sporunun önündeki diğer engeller olarak karşımıza çıkmaktadır. Spor kulüplerinde yaşanan sıkıntıya ek olarak sporcu yetiştiren kurum ve kuruluşların gerekli malzeme ve donanımına sahip olmaması bir diğer önemli sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. Yapılan araştırmalar okulların neredeyse önemli bir kısmının spor alanında yeterli donanımına sahip olmadığını, en önemlisi buna yönelik belirli bir kriter bulunmadığına işaret etmektedir (Yılmaz & Demir, 2008).

Ele alınması gereken diğer bir problem ise Türkiye’deki yerel yönetimlerin spora katkısının yetersizliğidir. Yerel yönetimler halkın en kolay ulaşabildiği aynı zamanda halka da en kolay ulaşımı sağlayan yapılar (İnci, 2011) olmasına rağmen yerel yönetim politikalarının spor eğitimi ve donanımı açısından yetersiz görüldüğü, sporun gerçek amacına uygun hizmet edilmediği ve spor tesislerinin niteliksel olarak yetersiz olduğu düşünülmektedir. Chien, Ping ve Hui’ye (2009) göre spor ve siyasetin farklı birimler olduğu inancı yaygın olmasına karşın, spor ve politika dünyaları arasında bir ayrım oluşturmak artık mümkün değildir. Sporun siyasal olarak kullanımı modern zamanlarda daha da yaygınlaşmış ve modern devletler bu gücü kullanmaktan geri durmamışlardır. Yani, tarih boyunca spor siyasetin bir aracı olarak görülmüştür (Şahin & İmamoğlu, 2011).

Problemlerin çözümü Türk spor yönetimine ilişkin sorunların ortaya koyulup analiz edilmesiyle mümkün olabilir. Son yıllarda spor alanında yapılan yenilikler, spor tesislerindeki artışlar, ayrılan kaynaklar Türk sporunun gelişmesi adına yapılan olumlu hamlelerdir. Ancak sporcu yetiştirebilme kapasitesinin ve sportif anlamda uluslararası alanda alınan sonuçların beklentilerin gerisinde kalması Türk sporunda mevcut sorunların devam ettiğini düşündürmektedir. Bu çalışmada, spor bilimleri fakülteleri ile beden eğitimi ve spor yüksekokullarında görevli 10 öğretim üyesi ile Türk sporundaki sorun ve çözüm önerilerinin araştırılması ve sorunlara akademik bakış açısı yaratılması amaçlanmıştır. Bu temel amaç doğrultusunda aşağıdaki şu sorulara yanıt aranmıştır.

1. Öğretim üyelerinin görüşlerine göre, Türk sporundaki güncel problemler nelerdir?
2. Öğretim üyelerinin görüşlerine göre, Türk sporundaki mevcut problemlere ne tür çözüm önerileri geliştirilebilir?

YÖNTEM

Araştırma modeli

Bu çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden biri olan fenomenolojik araştırma yöntemi uygulanmıştır. Fenomenolojik araştırmalarda gündelik yaşamda farkında olunan ancak hakkında

derinlemesine ve ayrıntılı bilgi, görüş, anlayış ya da kavrayış sahibi olunmayan olgulara odaklanma söz konusudur (Yıldırım & Şimşek, 2011). Bu yolla daha derinlemesine ve çok boyutlu veriye ulaşılması sağlanmaktadır. Fenomenoloji, çalışılan konuyu soyut olmaktan çıkararak, yaşamın bir parçası olarak değerlendirmekte ve açıklamaya çalışmaktadır. Yani belirli bir durumu çalışmak için, bireylerin bu durumla ilgili deneyimlerinden, yaşantılarından ve bakış açılarından yola çıkılmaktadır (Giorgi & Giorgi, 2003). Bu yaklaşım doğrultusunda, spor bilimleri fakülteleri ve beden eğitimi ve spor yüksekokulları öğretim üyelerinin görüşlerine göre, Türk Sporundaki güncel sorunların ve bu sorunlara yönelik muhtemel çözüm önerilerinin belirlenmesi sebebiyle mevcut durum betimlenmeye çalışılmıştır.

Çalışma grubu

Bu araştırmanın çalışma grubunu, 2018-2019 öğretim yılında spor bilimleri fakülteleri ile beden eğitimi ve spor yüksekokullarında görevli 10 öğretim üyesi oluşturmaktadır. Nitel araştırmalar amaçlı olarak seçilen az sayıdaki katılımcıyla yürütülmektedir. Bu çalışmada, nitel araştırma geleneği içerisinde ortaya çıkan amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme tekniği kullanılmıştır. Patton'a (2014) göre, amaçlı örnekleme, zengin bilginin bulunduğu düşünülen durumları derinlemesine çalışmaya olanak sağlamaktadır. Fenomenolojik desen çalışmalarında katılımcı seçiminde önemli olan, fenomeni deneyimleyen, deneyimleri doğrultusunda anlamlandıran, gerçeği fenomenle kurduğu ilişki ile ortaya koymaya çalışan bireylerin seçilmesidir. Bu doğrultuda araştırma, farklı coğrafi bölgelerde bulunan on farklı devlet üniversitesinde beden eğitimi ve spor yüksekokulları ile spor bilimleri fakültelerinde görevli, öğretim üyeleri ile yürütülmüştür. Spor bilimleri fakültesi öğretim üyeleri A1, A2.... şeklinde, beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğretim üyeleri ise A6, A7.... şeklinde kodlanmıştır.

Tablo 1. Çalışma grubunun demografik özellikleri

Katılımcılar*	Uzmanlık Alanları	Görev	Bölüm
A1	Spor Bilimleri Fakültesi	Dekan	Beden Eğitimi Öğretmenliği
A2	Spor Bilimleri Fakültesi	Öğretim Üyesi	Spor Yöneticiliği
A3	Spor Bilimleri Fakültesi	Öğretim Üyesi	Spor Yöneticiliği
A4	Spor Bilimleri Fakültesi	Öğretim Üyesi	Antrenörlük Eğitimi
A5	Spor Bilimleri Fakültesi	Öğretim Üyesi	Antrenörlük Eğitimi
A6	Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu	Yüksekokul Müdürü	Beden Eğitimi Öğretmenliği
A7	Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu	Öğretim Üyesi	Spor Yöneticiliği
A8	Beden Eğitimi ve Spor	Öğretim Üyesi	Antrenörlük Eğitimi

Yüksekokulu			
A9	Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu	Öğretim Üyesi	Antrenörlük Eğitimi
A10	Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu	Öğretim Üyesi	Spor Yöneticiliği

*Katılımcıların gizliliğini korumak amacıyla kod kullanılmıştır.

Veri toplama aracı

Verilerin toplanmasında bireysel derinlemesine görüşme yöntemi kullanılmıştır. Bu yöntem katılımcıların belirli bir konuya ilişkin özgün bakış açılarını ortaya koymak amacıyla fenomenolojik çalışmalarda sıklıkla tercih edilmektedir (Pietkiewicz & Smith, 2014). Konu içeriğini iyi yansıtabilmek için yarı yapılandırılmış, açık uçlu sorulardan oluşan bir görüşme rehberi hazırlanmıştır. Rehberin hazırlanmasında ilgili literatürden ve görüşme rehberinin hazırlanmasına yönelik kaynaklardan yararlanılmıştır. Görüşmelerden elde edilen veriler ses kayıt cihazı ile kayıt altına alınmıştır. Bu esnada tahmin edilmeyecek alanlara yönelik bazı soruların ve cevapların kullanılmasında esneklik sağlanmıştır. Görüşmeler 20.06.2018 - 17.10.2018 tarihleri arasında yapılmıştır. Görüşmeler ortalama 20 dakika olmak üzere toplam 200 dakika sürmüştür.

Öğretim üyelerinin görüşlerinden elde edilen veriler içerik analizi tekniği kullanılarak NVivo 8 programı ile analiz edilmiştir. İçerik analiziyle toplanan verileri açıklayabilecek kavramlara ve ilişkilere ulaşmak amaçlanmaktadır. İçerik analizinde, başlangıçta belirlenen kategoriler ve kodlar araştırmayı yönlendirmektedir. Diğer bir deyişle birbirine benzeyen kavramsal veriler ve temalar etrafında bir araya getirilerek okuyucunun daha iyi anlayabileceği şekilde düzenlenip yorumlanmaktadır (Yıldırım & Şimşek, 2011). Daha sonra mevcut kodlar incelenerek benzer olanlar aynı kategori altında birleştirilmiş ve sonuçta beş farklı kategori oluşturulmuştur. Her bir kodun ve kategorinin yüzdesi ve frekansı hesaplanarak tablolar halinde sunumu yapılmıştır. Araştırmanın geçerlik ve güvenilirlik çalışması için doğrudan alıntı verme, uzman görüşüne başvurma ve meslektaş değerlendirmesi gibi farklı yöntemler kullanılmıştır. Araştırma kapsamında veri toplama aracı olarak kullanılan yarı-yapılandırılmış görüşme formlarının kapsam geçerliği uzman görüşüne sunulmuştur. Bu amaçla dört alan uzmanından görüş alınmış ve formlara son hali verilmiştir. Araştırmanın iç geçerliğini sağlamak için Merriam'ın (2013) veri toplama sürecine uygun ve yeterli katılım stratejisi doğrultusunda 10 katılımcı ile bulgular doyum noktasına ulaştırılmıştır.

BULGULAR

Bulgular, araştırmanın amacı doğrultusunda cevap aranan sorular çerçevesinde incelenmiştir. Bulguların sunulduğunda araştırma cevaplarına uygun bir sıra izlenmiştir. Bu doğrultuda katılımcıların görüşleri; sporda devlet politikası ile ilgili problemler, yönetici ile ilgili problemler, tesis ile ilgili problemler, antrenör ile ilgili problemler, akademik problemler ve bunların çözüm önerileri şeklinde

beş kategori etrafında toplanmıştır. Katılımcıların devlet politikası ile ilgili problemlere yönelik görüşleri Tablo 2’de gösterilmiştir.

Tablo 2. Katılımcıların Devlet Politikası Sorunu ile İlgili Görüşleri

Problem	Görüşmelerden Alınan İfadeler	F	%
P1	“Milli Eğitim ile iş birliği eksikliği.”	8	22.22
P2	“Devletin spor ile ilgili yakın, orta ve uzak hedeflerinin olmaması.”	6	16.66
P3	“Yönetim mekanizmasının sürekli olarak değişmesi.”	6	16.66
P4	“Devlet kurumlarında liyakat ve denetleme sistemi.”	5	13.88
P5	“Spor ile ilgili kanuni düzenlemelere paydaş görüş eksikliği.”	5	13.88
P6	“Okullarda öğrenci başına düşen beden eğitimi öğretmeni sayısı.”	4	11.11
P7	“Değişim ve dönüşüm geçiren Milli Eğitim Sisteminde spor ile ilgili bir hedefin olmaması.”	2	5.55
TOPLAM		36	100

Tablo 2’de görüldüğü üzere katılımcıların devlet politikaları sorunu ile ilgili görüşlerinde en fazla “Milli Eğitim ile iş birliği eksikliği” probleminde birleşmiştir. Bu konuda A3, “*Spor sevgisini, spor alışkanlığını, spor kültürünü çocuklarımıza öğrenim hayatlarının ilk yıllarında kazandırmak gerekir. Tüm bireylerin eğitim ve öğretim hayatı olduğu düşünülürse milli eğitim sporun gelişiminde en önemli paydaştır.*” şeklinde görüş bildirmiştir. Katılımcıların, devlet politikası sorunlarına yönelik geliştirdikleri çözüm önerileri Tablo 3’de yer almaktadır.

Tablo 3. Katılımcıların Devlet Politikası Sorunu ile İlgili Çözüm Önerileri

Çözüm	Çözüm Önerileri	f	%
Ç1	“Milli Eğitim Bakanlığı ile beraber belli bir alt yapı ve ön hazırlık yapılarak ihtiyaç doğrultusunda sistem düzenlenmeli.”	7	17.07
Ç2	“Paydaşlar sürece dâhil edilmeli.”	6	14.63
Ç3	“Spor siyasete alet edilmemeli ve devlet politikası haline gelmeli.”	6	14.63
Ç4	“Teşkilatın zirvesi donanımlı şekillendirilmeli.”	6	14.63
Ç5	“Sporda gelişmiş ülkelerin sistemlerini yapılandırırken ve sorunlarına çözüm ararken nasıl bir yol izledikleri incelenmeli.”	6	14.63
Ç6	“Farklı bölgelerde, illerde, ilçelerde ve köylerde sporculara ulaşılabilecek fırsat ve imkân eşitliğinin sağlanması.”	4	9.75
Ç7	“Aileler teşvik edilmeli, seminerler yolu ile sürece dahil edilmeli.”	3	7.31
Ç8	“Spor yatırımlarının gerçekleşmesinde siyasi etkileri göz ardı edilmeli.”	3	7.31
Toplam		41	100

Tablo 3’de görüldüğü üzere katılımcıların devlet politikaları sorunu ile ilgili çözüm önerilerinde buldukları görülmüştür. (A1) “...hükümetlerin, sporu devlet politikası olarak görülmesi yerine, spora siyasi hesaplarla yaklaşmalarından kaynaklandığını” belirtmiştir. (A7) ise “Devlet, bireyin gelişmesinde önemli bir unsur olan sporu planlayarak, herkesin spor yapmasına imkân sağlayacak tedbirleri almalıdır.” (A2) çözüm önerisi olarak “Türkiye’deki bütün okulların, etütlerin, kursların açılış kapanış saatleri tek tip olmalı. Örneğin saat 08.00 ile 14.00 arası. Saat 14.00 ile 17.00 arası bütün öğrenciler yetenekleri doğrultusunda spor ya da diğer sanatsal aktivitelere yönlendirilmelidir.” şeklinde görüş bildirmiştir.

Tablo 4. Katılımcıların Yönetici Sorunları ile İlgili Görüşleri

Problem	Görüşmelerden Alınan İfadeler	f	%
P1	“Kulüp yöneticilerinin nitelikleri.”	9	17.30
P2	“Denetimde yaşanan aksaklıklar.”	8	15.38
P3	“Federasyonların siyasete bağlı hizmetleri, özerkliğin sağlanamaması.”	6	11.53
P4	“Faal kulüp sayısındaki inanılmaz düşüş.”	6	11.53
P5	“Herşeyi devletten bekleme problemi.”	5	9.61
P6	“Spor kulüplerinin kurulum esasları ile ilgili problemler.”	5	9.61
P7	“Kulüp yönetiminde eğitimli spor elemanlarının olmaması.”	4	7.69
P8	“Spora genel bütçeden yeterli ödenek ayrılmaması.”	4	7.69
P9	“Yöneticilerin iletişim problemleri.”	3	5.76
P10	“Spor örgütlerinin doğru yöntemler ve oranlar ile desteklenmemesi.”	2	3.84
Toplam		52	100

Tablo 4’de görüldüğü gibi katılımcıların yönetici sorunları ile ilgili görüşlerinde en fazla “Kulüp yöneticilerinin nitelikleri” probleminde birleşmiştir. Bu konuda (A4) “Kulüp yöneticilerinin misyon, vizyon ve yeterlilik konusunda kendilerini iyi yetiştirmiş birer lider olmaları gerektiğini” belirtirken (A10) “Yöneticilerin amacı asla kendi çıkar ve menfaatleri olmamalı, kulübü her anlamda nasıl ileriye taşıyabilmeliyim gayesi ile hareket etmelidir.” ifadesini kullanmıştır. Katılımcıların, yönetici sorunlara yönelik geliştirdikleri çözüm önerileri Tablo 5’de yer almaktadır.

Tablo 5. Katılımcıların Yönetici Sorunları ile İlgili Çözüm Önerileri

Çözüm	Çözüm Önerileri	f	%
Ç1	“Spor kulübü yöneticileri bireyler arası ilişkileri yönetme, bilgi sahibi olma ve karar alma gibi özellikleri olan kişilerden oluşmalı.”	7	15.90
Ç2	“Spor Kulüpleri Yasa Tasarısı hazırlanmalı.”	7	15.90
Ç3	“Spor kulüpleri bir ticaret ve rant aracı olmaktan çıkarılmalı.”	6	13.63
Ç4	“Devlet kamu kurumlarının yönetmeliklerinde yeni düzenlemeler yaparak kurumların önü açmalı.”	6	13.63
Ç5	“Spor kulüpleri mevcut imkânlar doğrultusunda kulübe sürekli gelir kaynakları oluşturmalı.”	5	11.36
Ç6	“Spor örgütleri çok iyi desteklenmeli ve çok iyi denetlenmeli.”	4	9.09
Ç7	“Spor kulüplerinde, yöneticilik bölümü mezunlarının istihdam edilmesi için yasal düzenlemelerle yapılmalı.”	4	9.09
Ç8	“Spora genel bütçeden yeterli ödenek ayrılmalı.”	3	6.81
Ç9	“Spor kulüplerinin kendi bünyesinde stratejik ve kalite planlamaları yapılmalı, ulaşılan hedefler kontrolleri sağlanmalı.”	2	4.54
Toplam		44	100

Tablo 5’de görüldüğü üzere katılımcıların yönetici sorunu ile ilgili çözüm önerilerinde, (A3) “Spor kulüplerinin dernek statüsünden çıkartılarak kurumsal bir şekilde yürütülmelidir.” (A10) “Sporun yurt genelinde yaygınlaşmasında, kulüp sayısı çok büyük önem taşır.” şeklinde görüş bildirirken, (A9) ise “Spor kulübü yöneticileri olağan veya olağanüstü kongre kararı sonrası kulübü doğru insanlara teslim etmeli. Yönetimde bulunduğu dönemdeki faaliyetlerden dolayı daha ağır yaptırımlar uygulanmalı.” ifadesini kullanmıştır.

Tablo 6. Katılımcıların Tesis Sorunları ile İlgili Görüşleri

Problem	Görüşmelerden Alınan İfadeler	f	%
P1	“Spor tesisleri yapımındaki plansızlık.”	9	28.12
P2	“Mevcut tesislerin bakım ve onarım problemleri.”	7	21.87
P3	“Spor tesislerinde çalışan eleman problemleri.”	6	18.75
P4	“Milli Eğitime bağlı kurumlardaki tesislerin sayısal yetersizliği.”	5	15.62
P5	“Tesislerdeki fiziki yetersizliklerin (araç, gereç materyaller, kalabalık, malzemelerin eksikliği ve uygun koşullarının olmaması.”	5	15.62
Toplam		32	100

Tablo 6’da görüldüğü gibi katılımcıların tesis sorunları ile ilgili görüşlerinde “Spor tesisleri yapımındaki plansızlık” problemi ön plana çıkmıştır. Öğretim üyesi (A6) “*Spor tesisi yapımında yer seçimine, araştırmaya, plan ve proje hazırlanmasına önem verilmeli mesela tesisler iklim şartlarına göre yapılmıyor.*” demiştir. Mevcut tesisler ile ilgili (A8) “*Türkiye’de özellikle uzun yıllar hizmet veren tesislerin durumları pek iç açıcı değildir.*” şeklinde görüş bildirmiştir. Katılımcıların, tesis sorunlarına yönelik geliştirdikleri çözüm önerileri Tablo 7’de yer almaktadır.

Tablo 7. Katılımcıların Tesis Sorunları ile İlgili Çözüm Önerileri

Çözüm	Çözüm Önerileri	f	%
Ç1	“Tesis yapımı planlanırken bölgenin nüfusu, iklim şartları, okul öğrenci kulüp ve sporcu sayısı, ulaşım imkânları, mevcut tesislerin istatistik bilgileri etüt edilerek projeler oluşturulmalı.”	7	23.33
Ç2	“Spor tesis onarımları ile nitelikleri artırılmalı.”	7	23.33
Ç3	“Spor tesisleri çalışanların profili, işlerini icra edebilecek tecrübeli elemanlardan oluşmalı. Sektöre yatkın olmalı. İstikrarlı ortam ile ihtisaslaşma sağlanmalı.”	6	20.00
Ç4	“Spor tesisleri bölgedeki merkezi okulların yakınlarında, birden çok takımın okulun veya grubun aynı zamanda çalışabileceği kapasitede yapılması.”	5	16.66
Ç5	“Fiziki altyapı yatırımlarına destek verilmesi.”	3	10.00
Ç6	“Tesis yerlerinin iyileştirilmesi ve sayılarının arttırılması.”	2	6.66
Toplam		30	100

Tablo 7 incelendiğinde tesis sorunu ile ilgili çözüm önerisi olarak tesis yapımının hazırlık aşamasındaki önemi üzerinde yoğunlaşmıştır. Konu üzerinde (A1) “*.....ciddi bir uzmanlık gerektiren spor tesisleri yapımı konusunda ekip tecrübeli elemanlardan oluşmalı. Tesis yapımı; mimarlık, inşaat, makine, elektrik ve elektronik gibi birçok farklı dalları kapsamaktadır. Bunlar ile beraber ekip içerisinde spor sektöründe bulunan bir uzman dahil edilmelidir.*” ifadesini kullanmıştır. (A9) ise tesisler ile ilgili “*Fransa’da neredeyse bütün ortaöğretim kurumlarında bir kapalı spor salonu bulunduğu.*” söylemiştir. Spor kulüplerinin doğru yönetim tarzı ile kendi tesislerini oluşturması gerektiğini belirten (A3) “*.....tesislerden faydalanan kulüpler kurumsallaşma ve gelir kaynaklarını doğru kullanma yöntemleri ile kendi tesislerini yapabilmeli. Özellikle büyük kulüplerin gelirlerinde zorunlu bir pay tesisler için ayrılmalı.*” şeklinde görüş bildirmiştir.

Tablo 8. Katılımcıların Antrenör Sorunu ile İlgili Görüşleri

Problem	Görüşmelerden Alınan İfadeler	f	%
P1	“Antrenörlerin yöneticiler ya da menajerler ile illegal ilişkileri.”	8	22.22
P2	“Antrenmanlarda bireysel ve özel farklılıkların dikkate alınmaması”	7	19.44
P3	“Alan bilgisinin yetersiz olması yanlış müdahaleler.”	5	13.88
P4	“Paydaşlar ile iletişim sorunlarının olması.”	5	13.88
P5	“Antrenörlerin çalışmaları sporcuların ilgi, ihtiyaç, beklenti ve becerilerinden bağımsız bir şekilde programlanması.”	4	11.11
P6	“Antrenmanların antrenör merkezli anlayışın olması.”	4	11.11
P7	“Antrenörlerin sporcular arasında ayırım yapması.”	3	8.33
Toplam		36	100

Tablo 8’de görüldüğü gibi katılımcıların antrenör sorunları ile ilgili görüşlerinde antrenör niteliklerinin problemleri üzerinde durmuşlardır. Bu konuda (A1) “*Antrenörlerin büyük bir bölümü şu an kişisel gelişimden ziyade menajer ve yöneticiler ile yakın ilişkiler kurma durumundadır.*” şeklinde görüş bildirirken, farklı bir öğretim üyesi (A5) antrenörün “*iyi bir çalıştırıcı, iyi bir kişilik ve etik değerler ile donanımlı olmalı.*” gerekliliğini belirtmiştir. (A2) ise “*Antrenörler sporcunun fiziksel potansiyelini geliştirmekte, farklı olarak zihinsel, duygusal ve sosyal gelişimlerine katkıları ise soru işareti*” ifadesini kullanmıştır. Katılımcıların, antrenör sorunlarına yönelik geliştirdikleri çözüm önerileri Tablo 9’da yer almaktadır.

Tablo 9. Katılımcıların Antrenör Sorunları ile İlgili Çözüm Önerileri

Çözüm	Çözüm Önerileri	f	%
Ç1	“Antrenörlerin bilimsel bir model içerisinde eğitilmesi ve geliştirilmesi.”	7	20.00
Ç2	“Beden eğitimi öğretmeni ve antrenör kavramları birbirinden ayrılmalı. Okul öncesinden başlayarak eğitimin bütün kademelerine tıpkı beden eğitimi öğretmeni gibi antrenörler görevlendirilmeli.”	6	17.14
Ç3	“Antrenmanlar sporcu ilgi, ihtiyaç, düzey, beklenti ve yetenekleri doğrultusunda yapılmalı.”	6	17.14
Ç4	“ Sporcuların bireysel farklılıkları dikkate alınmalı ve doğru yönlendirilme yapılmalı.”	6	17.14
Ç5	“Sporcuların sadece fiziksel değil oyun zekâsı ve üst düzey zihinsel gelişimlerine yönelik çalışmalar yapılmalı.”	4	11.42
Ç6	“Sporcu, veli, hakem, taraftar ve rakip kulüpler arasında etkili iletişim kanallarının kullanılması.”	3	8.57
Ç7	“Antrenör işini sadece antrenmanda değil hayatının bütün anlarında	3	8.57

yaşayabilmeli.”		
Toplam	35	100

Tablo 9 incelendiğinde (A6) “Antrenörlük belgeleri, spor eğitimi veren yükseköğrenim kurumlarında ve ilgili federasyonlarca verilmektedir. Öğretim elemanları ve kurs eğitmenleri, mezun olacak kişilerin geleceğimizi inşa edecek çocukları yetiştireceği düşüncesi ile eğitim faaliyetlerini sürdürmelidir.” şeklinde görüş bildirirken, (A8) “Bütün öğrenciler, beden eğitimi öğretmenleri ile fiziksel aktivite programlarına başlamalı. Müsabık olmaya antrenör görüşü ve yönlendirilmesi ile geçiş yapmalı. Öğretmenler bütün öğrenciler ile antrenörler ise sporcu öğrenciler ile çalışmalı.” ifadesini kullanmıştır.

Tablo 10. Katılımcıların Akademik Sorunlar ile İlgili Görüşleri

Problem	Görüşmelerden Alınan İfadeler	f	%
P1	“Yüksek Öğretim Kurumu, Spor Bakanlığı ve Milli Eğitim Bakanlığı arasındaki iletişim sıkıntısı.”	7	16.66
P2	“Öğretim elemanı alımlarındaki liyakata verilen önem.”	7	16.66
P3	“Spor bilimleri fakülteleri ve beden eğitimi spor yüksekokullarının sayılarının plansız artması sebebiyle nitelikli öğretim elemanı sayısı.”	6	14.28
P4	“Bölümlerce yapılan özel yetenek sınavlarının kapsamı.”	6	14.28
P5	“Üniversite seviyesinde devamsızlık ve notun bir tehdit unsuru olarak kullanılması.”	5	11.90
P6	“Bölümlerde hızlandırılmış formasyon eğitimimin verilmesi ve verimli olmaması.”	4	9.52
P7	“Müfredat programında aldıkları eğitim ile antrenörlük, spor yöneticiliği ve öğretmenlik mesleğinde uyumsuzlukların olması.”	3	7.14
P8	“Mezun öğrenci ile iletişim kopukluğu.”	2	4.76
P9	“Sporcu öğrenci devamsızlık sorunu.”	2	4.76
Toplam		42	100

Tablo 10 incelendiğinde (A4) akademik sorunlar ile ilgili düşüncelerini “.....paydaşlar arası karar ve uygulamalar birbirlerinden kopuk” şeklinde görüş bildirirken (A10) “Öğretim elemanlarının bazılarının alan bilgisi ve donanım açısından yetersiz olması” ifadesini kullanmıştır. Akademik sorun temasında (A7) ise “Türkiye’nin bütün illerine üniversite kuruldu. Bu üniversitelerin yaklaşık 57’inde spor eğitimi verilmektedir. Öğrenci ve öğretim elemanı açısından bu hızı doğru bulmuyorum.” şeklinde görüşünü belirtmiştir. Katılımcıların, akademik sorunlara yönelik geliştirdikleri çözüm önerileri Tablo 11’de yer almaktadır.

Tablo 11. Katılımcıların Akademik Sorunlar ile İlgili Çözüm Önerileri

Çözüm	Çözüm Önerileri	f	%
Ç1	“Akademisyenler ile spor yöneticilerinin arasındaki bağın kurulması ve güçlendirilmesi, bakanlık nezdinde bir kurul oluşturularak yapılan akademik çalışmaların takip edilmesi.”	8	17.02
Ç2	“Öğretim elemanlarının kalitesi ve niteliği arttırılmalıdır.”	7	14.89
Ç3	“Program çıktıları açısından öğrenci ile iletişim kanalları açık olmalı.”	7	14.89
Ç4	“Verimli olmayan öğretim elemanlarına yaptırımlar arttırılmalı. Seminer, konferans ve eğitim sayıları zorunlu tutulmalı. Yeterliliklerinin, her yıl incelenmesi ve sınava tabi tutulması.”	6	12.76
Ç5	“Spor bilimlerinde formasyon eğitimi kaldırılmalı, antrenörlük bölümü öğrencileri bütün okullara antrenör olarak atanıp asıl işlevini yerine getirmeli.”	5	10.63
Ç6	“Spor bilimlerinde formasyon eğitimi kaldırılmalı, spor yöneticiliği bölümü öğrencileri bütün kulüplere tıpkı bir müfettiş ya da denetmen olarak atanıp işleyişi kontrol etmeli.”	5	10.63
Ç7	“Öğrenci seçimiyle ilgili alan uzmanları çalıştay düzenleyip, tüm ülke bazında tek bir sınav sistemi getirilmeli, adaylar sözlü ve yazılı olarak test edilmeli”.	4	8.51
Ç8	“Öğretmenlik uygulaması, antrenörlük uygulaması ve spor yöneticiliği stajları daha verimli hale getirilmeli ve yaygınlaştırılmalı, tüm dönemlere yayılmalı ve daha erken sınıflarda olmalı.”	3	6.38
Ç9	“Dijital dünyanın fizyolojik ve psikolojik özellikleri de göz önünde tutularak, sadece "düzen alıştırmanları" olmak üzere birçok alıştırmanın çocuklara yarar sağlamayacağı düşünülmektedir. Müfredat programlarının genişletilerek yeniden dizayn edilmesi.	2	4.25
Toplam		47	100

Tablo 11’de görüldüğü üzere katılımcıların akademik sorunlar ile ilgili çözüm önerilerinde (A4) “Eğitim ve öğretimin temel amacı sağlıklı bireyler yetiştirmek ise paydaş kurumlar sürekli iletişim halinde olmalıdırlar. İlgili kurumların spor kurulları oluşturulmalı. Kararlar ortak alınmalıdır.” Şeklinde görüşünü bildirmiştir. (A8) “Her öğretim elemanı kendi alanında derse girmeli.” (A6) “Akademisyen alımlarında şartlar düzenlenmeli, etkili alan bilgisi sınavına tabi tutulmalı. Sadece Ales ve Yabancı dil sınavı yetersiz.” ifadesini kullanmışlardır.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Araştırmaya katılan spor bilimleri fakülteleri ve beden eğitimi ve spor yüksekokullarında görevli 10 öğretim üyesinin görüşlerine göre, Türk sporuna yönelik problemler ve bu problemlere yönelik çözüm önerileri 5 kategoride toplanmıştır. Bütün öğretim üyeleri form ölçüsünde problemlere değinmiş ve belirtmiş oldukları problemlere de birden fazla çözüm önerisi getirmeye çalışmışlardır.

Öğretim üyeleri görüşlerine göre elde edilen bulgularda devlet politikası ile ilgili problemler ve çözüm önerileri olduğu saptanmıştır. Yaygın görüş olarak Milli Eğitim Bakanlığı, Yüksek Öğretim Kurumu ve Gençlik Spor Bakanlığı işbirliği içerisinde yakın, orta ve uzak hedefleri belirlemeli sonucuna ulaşılmıştır. Karakuş ve Sunay (2000) sporun geniş kitlelere yayılmasının ve insanların spor imkânlarından yeterince yararlanması devlet politikaları ve yatırımlarına gereken önemi vermeleri ile mümkün olabileceğini belirtmiştir. Erten, (2006) sporun etkin ve verimli bir şekilde yönetilmesi, sporun bireysel ve toplumsal açıdan büyük bir öneme sahip olması, kurumsal ve hukuki bir yapı çerçevesinde oluşturulması gerektiğini ve devletlerin sporu geliştirmekle sorumlu olduğunu belirtmiştir. Bu bilgiler ışığında; devletin; kamu yararını gözeterek, toplumu bu derece ilgilendiren bir etkinliği siyasete alet edilmesine izin vermeden devlet politikası haline getirmesi gerektiği söylenebilir. Bu konuda Houlihan (2004), hükümetlerin spor işlerine kendi politik çıkarlarına yardımcı olması amacıyla karıştığına hiç şüphe olmadığı görüşünü savunmuştur. Gelişmiş ülkelerin spor sistemlerini yapılandırırken ve bu konudaki sorunlarına çözüm ararken nasıl bir yol izledikleri incelenmesinin faydalı olacağı söylenebilir. Gökçelik ve Uğur (2015) çağdaş spor kültürü ve anlayışını oluşturmak için sporda başarılı ülkelerin sistemlerinin incelenip yeni bir spor politikası ve sistemi oluşturulması gerektiğini belirtmiştir.

Çalışmada, spor yöneticileri ile ilgili boyut ayrı bir problem olarak karşımıza çıkmaktadır. Denetimde yaşanan aksaklıklar, kulüp yöneticilerinin iletişim becerileri ve nitelikleri en çok değinilen problemler arasında yer almaktadır. Elde edilen görüşleri destekler nitelikte spor yöneticisinin bireyler arası ilişkileri yönetme, bilgi sahibi olma ve karar alma gibi yerine getirmesi gereken birtakım rollerin varlığı kabul edilmektedir (Basım & Argan, 2009; Davis, 1994). Kişilerin spor faaliyetlerine katılım engelleri daha çok finansal kaynak, ilgi ve tesis eksikliği olarak belirtilmektedir (Nam, 1997). Bunun yanı sıra spor kulüplerinin en anlamlı probleminin de yönetim ve ekonomik yetersizlik olduğu görülmektedir. Yerel enerji ve motivasyonu harekete geçirebilecek olan yerel yönetimler amatör sporun okullara girmesini sağlayabilir, sporun yaygın kabul görmesini teşvik edebilir (Zengin, 2008), çünkü sporun toplumun bütün fertlerine ulaştırılması hem büyük bir maliyet, hem de büyük bir organizasyon gerektirmekte ve bu durumun sağlanabilmesi için karşımıza devlet ya da kamu yönetimi çıkmaktadır (Yetim & Günay 1992). Kulüp yönetimindeki ekonomik boyutlar göz önünde bulundurulduğunda, devlet kamu kurumlarının yönetmeliklerinde yeni düzenlemeler yapılarak ekonomik açıdan daha güçlü yapılar inşa edilebileceği düşünülmektedir. Erturan ve Şahin'in (2017) yapmış olduğu çalışmada kulüplerdeki problemlerin birbirlerini yeniden ürettiği tespit edilmiş ve bu problemlerin temeli olarak finansal yetersizlikler görülmüştür. Mevzuatın ihtiyaca cevap verememesi de bu durumu besleyen en önemli husus olarak tespit edilmiştir. Kulüplerin harcama yetkileri gözden geçirilerek yeni bir spor kulüpleri yasa tasarısı ile sistematik bir yapı kurulması gerekliliği üzerinde durulması gereken bir husus olarak karşımıza çıkmaktadır. Bucher (2002) spor yönetiminin uzun vadeli planlama, bütçe, program yapma, tesis, pazarlama, hukuki sorumluluk ve halkla ilişkiler

konularının dışında da pek çok alanla da ilişkili olduğunu belirtmiştir. Bu noktada kulüp yönetiminde eğitimi spor adamlarının istihdam edilmesi sağlanarak, kulüplerin ticaret ve rant aracı olmaktan çıkarılmasının sorunların çözümünde katkı sağlayacağı düşünölmektedir. Ayrıca Türkiye’deki tüm spor kulüplerine, kulübün işleyişini kontrol, raporlama, strateji ve kalite planlamaları görevlerini yerine getirecek Spor yöneticiliği mezunlarının istihdam edilerek olası yanlış politikaların önüne geçilmesi sağlanabilir. Hazırlanması önerilen yasa tasarısında “kulüp yöneticilerinin, yönetimde bulunduğu dönemdeki faaliyetlerinden dolayı sorumlu tutulması” şeklinde bir madde ile kulüplerin yönetim anlayışında daha kontrollü ve adil bir yapı kazandırılacağı düşünölmektedir.

Katılımcılar, tesis problemleri ve çözüm önerilerine de değinmişlerdir. Problemler içerisinde, spor tesisleri yapımındaki plansızlık ve mevcut tesislerin bakım ve onarımlarındaki yetersizliğine vurguda bulunmuşlardır. Çalışmamızı destekler nitelikte, spor tesisleri ve spor malzemelerine yönelik Yılmaz ve Demir (2008) tarafından yapılan çalışmada, araştırmaya dahil edilen okulların spor tesislerinin öğrenci yetiştirebilir düzeyde olmadığı sonucuna ulaşılmış, okulların tesis ve malzeme yönünden belli bir ölçüte tabi tutulmadığı belirtilmiştir. Güngörmüş ve Yılmaz’ın (2007) milletvekilleri görüşleri üzerine Türk sporunun sorunları hakkında yaptığı çalışmada, önem sırasına göre “spor tesisleri yeterli düzeye çıkartılamamaktadır” görüşünün ilk sırayı aldığı tespit edilmiştir. Pulur ve Tamer (2001), yetersiz fiziki koşullar ve zayıf ekonomik koşulların öğrencilerin spora ilgisiz olmalarına, öğretim etkinliklerine katılmamalarına ve spor etkinliklerinde devamsızlık yapmalarına neden olmakta olduğunu sonucuna ulaşmışlardır. Tesis ve araç gereç yetersizliği konusunda çalışmalar (Aras 2000; Çolakoğlu 2004; Uğur & Yenel, 2007) incelendiğinde Türk sporundaki bu problemin sayısal çokluğu dikkat çekmektedir. Araştırma bulgularımız incelendiğinde; spor tesislerindeki çalışan eleman nitelikleri ve sporcuların memnuniyet problemleri göze çarpmaktadır. Literatüre baktığımızda hem spor tesisleriyle ilgili hem de bu tesislerin işletilmesinde yaşanan sorunların çözümü ile ilgili çalışmalar yapılmıştır (Akdeniz, 2004; Yıldırım, 2017; Seven, 2003). Bu bilgiler ışığında; tesis yapımı planlanırken bölgenin nüfusu, okul öğrenci kulüp ve sporcu sayısı, iklim şartları, ulaşım imkânları, mevcut tesislerin istatistik bilgileri etüt edilerek projeler oluşturulmasının kullanım verimliliğini yükselteceği düşünölmektedir. Spor tesisleri bölgedeki merkezi okulların yakınında, birden çok takım, okul veya grubun aynı zamanda çalışabileceği kapasitede oluşturulmasının Sporun yaygınlaşması için faydalı olacağı düşünölmektedir.

Katılımcı görüşlerine göre, antrenörden kaynaklanan birtakım problemler de göze çarpmaktadır. Antrenörlerin alan bilgisinin yetersiz olması sıklıkla vurgulanmıştır. Spor branşlarında yetişecek antrenörlerin spor dalının özellikleri dikkate alınarak bir model içerisinde eğitilmesi ve geliştirilmesi önemli bir zorunluluktur (Cushion, Armour & Jones, 2003; Sevim ve ark., 2001). Yöneticiler ya da menajerler ile ilgili ilişkilerin son yıllarda spor dünyasında ciddi bir problem olduğunu belirten katılımcılar “antrenörlerin artık en kıymetli dostları bilgi değil menajerlerdir” kavramının oluştuğunu

belirtmişlerdir. Antrenörlerin iletişim problemleri yaşadığı görüşünün frekansı oldukça yüksek çıkmıştır. Oysa antrenörlerin, olumlu davranışlarıyla oyuncularının pozitif tutumlarını pekiştirmeyi sağlayarak takım içinde sportif bir hava yaratması, antrenman ve maç analizlerine katılımı artırarak sorumlulukların paylaşılmasına olanak sağlamasının faydalı olacağı düşünülmektedir (Erkan & Terekli 2004; Kuter & Öztürk 1997; Erdem, 2006; Jowett & Ntoumanis, N. 2004). Çalışkan (2001) yapmış olduğu çalışmada spor kulüplerinde performans ve başarının mimarı, kulüpte stratejileri planlayan ve hedefe ulaşabilmek için kendisine özgü yöntemler kullanan antrenörün olduğu belirtmiştir. Sonuç olarak antrenör kavramının önemi sebebi ile okul öncesinden başlayarak eğitimin bütün kademelerine tıpkı beden eğitimi öğretmeni gibi antrenörler görevlendirilmesinin, sporda kritik dönem (6-12 Yaş) evresinde bireylerin doğru gelişim ve yönlendirilmesinde etkili olacağı söylenebilir.

Son olarak çalışma grubunda yer alan öğretim üyeleri Türk sporunda akademik problemler ve bu problemlere yönelik çözüm önerileri geliştirmiştir. Yüksek Öğretim Kurumu, Spor Bakanlığı ve Milli Eğitim Bakanlığı arasındaki iletişim sıkıntısının ve Spor bilimleri fakülteleri ile beden eğitimi spor yüksekokullarının sayılarının plansız artması sebebiyle nitelikli öğretim elemanı sayısının azlığının sektörü olumsuz etkilediğini savunmuşlardır. Kalkavan, Karakuş, Eynur ve Demirel (2006) sporun istenilen düzeye erişmesinin temel şartı her düzeyde uygulama yapabilecek bilgili, becerikli, yetenekli ve iyi eğitilmiş spor adamlarına sahip olmak olduğunu belirtmiştir. Spor uzmanları eğitimiyle doğrudan ilgili olan kurumlar; yükseköğretim kurumlarında spor eğitimi veren üniversitelerdir. Bu sebeple nitelikli üniversite ve nitelikli öğretim elemanı sürecin en önemli basamağıdır. Katılımcılar tarafından; liyakat dışı öğretim elemanı alımlarının, yapılan özel yetenek sınavları kapsamının, bölümlerde hızlandırılmış formasyon eğitimi verilmesinin akademik anlamda yaşanan problemler olduğu belirtilmiştir. Lisans programında alınan eğitim ile antrenörlük, yöneticilik ve öğretmenlik mesleklerindeki karmaşa da diğer problemler arasında gösterilmektedir. Devcioğlu, Çoban ve Karakaya (2011) spor alanında insan kaynağı olarak nitelendirilen; sporcu, antrenör, monitör, yönetici, mühendis, eğitimci, doktor, işletmeci, vb. uzmanların iyi eğitilip istihdam edilmesi, sporda kalite ve verimliliği artırarak, sporun gelişmişlik ve yaygınlık düzeyine olumlu etkisi ile birlikte sportif başarılarla da önemli ölçüde yansıtacağını belirtmişlerdir. Akademisyenler ile spor yöneticileri arasındaki bağın güçlendirilmesi ise başka bir çözüm önerisi olarak karşımıza çıkmaktadır.

Sonuç olarak Türkiye’de sporun geliştirilmesi ve yaygınlaştırılmasında tüm paydaş kurumlara (kulüpler, üniversitelerin spor eğitimi veren kurumları ve başta Millî Eğitim Bakanlığı olmak üzere tüm kamu kurum ve kuruluşları) önemli görev ve sorumluluklar düşmektedir. Spor yöneticisi ile antrenör yetiştirilmesi ve istihdam edilmesi için yasal düzenlemeler sağlanması ihtiyacının anlaşılması ve bu yönde adımlar atılması gerektiği düşünülmektedir. Spor bilimleri fakülteleri ve beden eğitimi spor yüksekokulları öğretim üyeleri ile yapılan bu çalışma sonuçlarının gelecekteki araştırmalara yön

verebileceği, Türk sporundaki problemlerin farkındalığı ve çözüm önerileri bağlamında fayda sağlayacağı öngörülmektedir.

KAYNAKÇA

- Akdeniz, S. (2004). Özel Spor Merkezlerinde Hizmet Kavramının Önemi ve Müşteri Memnuniyetine Yönelik Bir Uygulama. Yüksek Lisans Tezi. Anadolu Üniversitesi, Eskişehir.
- Aras, A. E. (2000). İlköğretim Okullarındaki Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Karşılaştıkları Sorunlar (Eskişehir İl Örneği). Yüksek Lisans Tezi. Anadolu Üniversitesi, Eskişehir.
- Basım, N. H. & Argan, M. (2009). Spor Yönetimi. Ankara: Detay Yayıncılık.
- Bucher, C. A. & Krotee, M. L. (2002). Management of Physical Education and Sport. New York: McGraw-Hill Companies.
- Chien, Y. L, Ping, C. L. & Hui, F. N. (2009). Theorizing the Role of Sport in State-Politics. International Journal of Sport and Exercise Science; 1 (1), 23-32.
- Cushion, C. J., Armour, K. M. & Jones, R. L. (2003). Coach education and continuing professional development, experiences and learning to coach. QUEST, 55, 215-230.
- Çalışkan, G. (2001). Liderlik Açısından Antrenör Davranışlarının Sporcu Performansı Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi. Yüksek Lisans Tezi. Dumlupınar Üniversitesi, Kütahya.
- Çolakoğlu, T. (2004). Sporun Topluma Yaygınlaştırılması Açısından Okul Sporları. Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi, Ankara.
- Davis, K. A., (1994). Sport Management, Successful Private Sector Business Strategies, Dubuque: WBC Brown & Benchmark Publishers.
- Devecioğlu, S., Çoban, B. & Karakaya, Y. E., (2011). Türkiye’de Spor Eğitimi Sektörünün Genel Görünümü, Türk Eğitim Bilimleri Dergisi, 9(3), 627-654.
- Devecioğlu, S., Çoban, B. & Yıldırım, E. (2003). Amatör Spor Kulüplerinde Yönetim Problemleri ve Çözüm Önerileri, Beden Eğitimi ve Sporda Sosyal Alanlar Kongresi, Ankara.
- Erkan, M. & Terekli, S. M. (2004). Sporda İletişimin Önemi ve Takım Performansına Etkisi Üzerine Bir Araştırma (Türkiye Birinci Profesyonel Futbol Süper Ligi Örneği). Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi, Antalya.
- Erten, R. (2006). Türk Sporunun Yapısal Düzeni, Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, 10 (2) 125–145.
- Erturan-Öğüt, E. E. & Şahin, M. Y. (2017). Amatör Spor Kulüplerinin Sorunları: Açımlayıcı Bir Araştırma. Spor Bilimleri Dergisi, 28(2), 101-120.
- Giorgi, A. & Giorgi, B. (2003). Phenomenology. In J. A. Smith (Ed.), Qualitative psychology: A practical guide to research methods. London: Sage.
- Gökçelik, E. & Uğur, O. A. (2015). Türkiye ve Avustralya’da Uygulanan Spor Yönetim Modellerinin Karşılaştırılması. Uluslararası Kültürel ve Sosyal Araştırmalar Dergisi (UKSAD) 1: 32-40.
- Görücü, A. (2006). Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarında Okuyan Öğrencilerin Aktif Spor Yapma Durumlarının Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 16; 343-351.

- Güngörmüş, A. H. & Yılmaz, B. (2007). Milletvekillerinin Türk Sporunun Sorunlarına İlişkin Görüşleri. *TSA*, 11(1); 40-51.
- Houlihan, B. (2004). *Politics and Sport*. Coakley J, Dunning E (Edt). *Handbook of Sports Studies*. 1. Baskı. New Delhi: Sage Publications Company.
- İnci, H. (2011). Avrupa Birliği Ülkeleri ve Türkiye’de Yerel Yönetimlerin Spora Katkıları ve Spor Politikalarının Karşılaştırılması, Yüksek Lisans Tezi. Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.
- Jowett, S. & Ntoumanis, N. (2003) The Greek Coach- Athlete Relationship Questionnaire (GrCART-Q): Scale development and validation. *International Journal of Sport Psychology*, 34,101-124.
- Kalkavan, A., Karakuş, S., Eynur, B., R. & Demirel, M. (2006). Avrupa Birliği Uyum Sürecinde Spor Eğitimi Ne Olmalıdır? Uluslararası Ab Müzakere Sürecinde Türkiye’nin Sosyo-Ekonomik Ve Siyasi Yapısındaki Değişim Ve Dönüşümler Sempozyumu Bildiriler Kitabı, Dumlupınar Üniversitesi, Kütahya.
- Karakuş, E. & Sunay, H. (2000). Sporun Kitlelere Yaygınlaştırılmasında, Yerel Yönetimlerin Yeri ve Fonksiyonuna İlişkin Ankara İli Metropol İlçeleri Belediye Meclisi Üyelerinin Görüşleri’, *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 5(3), 63-80.
- Kuter, E. & Öztürk F. (1997). *Antrenör ve Sporcu El Kitabı*. Ankara: Bağırğan Yayınevi.
- Merriam, S., B. (2013). *Nitel Araştırma Desen ve Uygulama İçin Bir Rehber*. (S. Turan çev. Ed.). Ankara: Nobel Yayınevi.
- Nam, D. H. (1997). *A Descriptive Study Of College Students’ Opinions On The Link Between Sports And Politics In The Republic Of Korea*. Doctor Thesis. United States Sports Academy, Daphne-Alabama.
- Özen, G., Koçak, F., Boran, F., Sunay, H. & Gedikli, N. (2012). Türk Spor yönetimindeki mevcut sorunlara ilişkin akademisyenlerin görüşlerinin değerlendirilmesi. *Sportmetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 10(4), 107-116.
- Patton, M. Q. (2014). *Nitel araştırma ve değerlendirme yöntemleri*. M.Bütün ve S.B. Demir. (Çev. Ed.t), Ankara: Pegem.
- Pietkiewicz, I. & Smith, J. A. (2014). A practical guide to using interpretative phenomenological analysis in qualitative research psychology. *Psychological Journal*, 20(1) 7-14. DOI:10.14691/CPJ.20.1.7
- Pulur, A. & Tamer, K. (2001). *Beden Eğitimi ve Sporda Öğretim Yöntemleri*. Ankara: Kozan Ofset.
- Seven, N. (2003). *Spora Yönelmede Sosyal Ekonomik Seviyelerin Belirlenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Selçuk Üniversitesi, Konya.
- Sevim, Y., Tuncel, F., Erol, E. & Sunay, H. (2001). *Antrenör Eğitimi ve İlkeleri*. Ankara: Gazi Kitabevi.
- Sunay, H. (2009). *Spor Yönetimi*, Gazi Kitabevi, Ankara.
- Şahin, M. Y. & İmamoğlu F. A. (2011). Akademisyenlerin ve milletvekillerinin spor siyaset etkileşimine yönelik görüşleri. *Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 16 (2), 25-44.
- Tonga, D. (2015). Eğitimde Tartışılması Ve Çözülmesi Gereken Güncel Sorunlar: Şike, Kopya, Torpil ve Doping. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 19(1), 313-328.
- Uğur, A. O. & Yenel, F. (2007). Beden eğitimi öğretmenlerinin sınıf yönetimi yaklaşımları ve karşılaştıkları sorunlar üzerine bir araştırma. *Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 11 (1), 149-173.

- Yetim, A. & Günay, M. (1992). "Yönetim Süreçleri ve Spor Yönetimi", Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, 1,1-8.
- Yıldırım, A. & Şimşek, H. (2011). Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri (8. Baskı). Ankara: Seçkin.
- Yıldırım, M. (2017). Spor Tesisleri Müşteri Memnuniyeti Ölçeği geliştirilmesi: Geçerlik ve güvenilirlik çalışması, 21. Yüzyılda Eğitim ve Toplum Eğitim Bilimleri ve Sosyal Araştırmalar Dergisi, 6(16), 157-176.
- Yılmaz, T. & Demir, H. (2008). Orta öğretim kurumlarında spor alanı uygulaması (Eskisehir- Sivas Örneği). Sivas Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi, 10 (3), 28–35.
- Zengin, E. & Öztaş, C. (2008). Yerel Yönetimler ve Spor. İstanbul Üniversitesi, İktisat Fakültesi, Sosyal Siyaset Konferansları, İstanbul, 55. Kitap, 49-78.

EXTENDED SUMMARY

Purpose: Sports, just like any other social phenomenon, has changed and morphed in the face of culture, time and social life. Sports management, on the other hand, is about creating sports policies, ensuring scientific applications of activities, which are in line with set goals, and transforming these applications into principles by applying general management's principles, methods and rules within the field of sports. Both sports' becoming highly popular among people and its multi-dimensional mass-inspiring nature surely comes with its own problems. The solution of these problems is possible through revealing and analyzing the problems of Turkish sports. In the recent years, advancements in the sports field, increasing both the number of sports facilities and funding are positive steps towards improving Turkish sports. However, the fact that both the capacity of training athletes and results obtained in international events not meeting the expectations makes one think that the problems of Turkish sports are yet to be resolved.

Method: In this study, the phenomenological research method, which is one of the qualitative research methods, was employed. In phenomenological studies, the focus is on phenomena that are known in everyday life and about which there is insufficient thorough and detailed information, perspective, understanding and perception. The sample size of this study consists of 10 faculty members, who work in sports management faculties and schools of physical education and sports in 2018-2019 academic year. Qualitative studies are conducted with a small and targeted sample group. In this study, criteria sampling, which is one of the targeted sampling methods that appear in qualitative research tradition, was used. The data gathered from the views of the faculty members were analyzed in Nvivo 8 software by using content analysis technique. The goal of using content analysis is to reach concepts and relations that can explain the gathered data. In content analysis, the categories and codes that are determined in the beginning guides the study. In other words, the findings are organized around similar conceptual data and themes so the reader will have a better understanding and perception.

Results: The findings were analyzed within the frame of problems to which the answers were being searched in accordance with the aim of the study. The findings were presented in such a way that is aligned with the answers of the study. Toward that end, the views of the participants were grouped in 5 categories such as problems in sports related to state policy, administrative problems, facility problems, problems related to trainers and academic problems with their respective solution proposals. The united view in problems related to state policy was determined to be "Lack of collaboration with Ministry of National Education". In administrative problems category, participants' views converged to the problem "Qualities of Sports Club Managers". In facility problems, "Lack of planning Sports Facility Constructions" emerged as the most popular problem. The participants focused on "Trainer Qualities" in the category of trainer problems. And in academic problems

category, “Lack of harmony in decisions and applications among stakeholders” was the distinct view of the participants.

Conclusion: According to the views of 10 participating faculty members, who work in sports science faculties and schools of physical education and sports, the problems about Turkish sports and their solution proposals were grouped in 5 categories. All faculty members touched upon the problems within the form scale and tried to propose several solutions to the problems they mentioned.

It is determined that there were problems and their solution proposals within the findings that were obtained with respect to faculty members’ perspectives. The common approach was “Ministry of National Education, Council of Higher Education and Ministry of Youth and Sports should cooperate to determine short-, middle- and long-term goals”. Karakuş and Sunay (2000) stated that it is only possible for sports to reach the masses and for people to sufficiently benefit from sports opportunities thorough state policies and the necessary focus on sports investments. Erten (2006) expressed that sports should be managed actively and efficiently, it should have a great significance both for individuals and for the society, it should be formed within an organizational and legal structure and governments were responsible for improving sports. In the study, sports manager dimension manifested itself as a separate problem. The most frequently mentioned problems were supervision issues and the qualities and communication skills of club managers. In alignment with the findings, sports managers are required to have certain capabilities such as managing inter-personal relations, acquiring knowledge and decision-making (Basım & Argan, 2009; Davis, 1994). The reasons that keep people from participating in sports activities were mostly financial resources and insufficient facilities (Nam, 1997). In addition to this, the most significant problems of sports clubs were found to be insufficiencies in administrative capabilities and financial resources. The participants also touched upon the problems with facilities and their solution proposals. Among these problems, they emphasized the lack of planning in sports facility constructions and the inadequacies in the maintenance of the existing structures. In a study towards sports facilities and equipment conducted by Yılmaz and Demir (2008), findings of which supports this study, the conclusion was that the facilities, which were examined in the study, were not capable of training students and there were no standards related to facilities and equipment to uphold these schools against. According to the views of the participants, there were some problems that are related to trainers. Insufficient field knowledge of the trainers was pronounced more than once. It is imperative to train the trainers within a model that takes the future trainers’ field of sports and their branch in that field into account (Cushion, Armour & Jones, 2003; Sevim et. al., 2001). The participants, who indicated that relations of administrators and managers have become a serious problems in recent years, stated a new concept has emerged: “The best friend of trainers is no longer the knowledge but it is managers now”. Lastly, the faculty members, who participated in the study, expressed the academic problems in Turkish sports and their

solution proposals. They argued that the lack of coordination between Council of Higher Education, Ministry of Youth and Sports and Ministry of National Education just has a negative impact on the sector as well as the insufficient number of qualified academic personnel in the field due to unplanned increase in number of sports management faculties and schools of physical education and sports. Kalkavan, Karakuş, Eynur and Demirel (2006) argued that the main condition for sports to reach its wanted level is to have informed, skilled, capable and well-educated sports people, who can carry out applications on any level.

In conclusion, there are important duties and responsibilities for every stakeholder (clubs, university departments that offer sports education, and all public entities starting with Ministry of National Education) in order to improve the status and accessibility of sports in Turkey. It is thought that the awareness about developing legal foundations for education and employment of sports managers and trainers should be well understood and necessary steps toward this end should be taken. It is anticipated that the findings of this study, which were conducted with members of sports science faculties and schools of physical education and sports, will guide future studies and help increase the awareness about problems in Turkish sports and their solution proposals.